

JÓ PÁSZTOR

Ókatolikus hírlevél, I. évfolyam 5. szám
2019. november

Kiadja a Magyarországi Ókatolikus Egyház

Új püspökünk

Az *Északi Katolikus Egyház* általános szinódusa a múlt hét végén az egyház - benne magyar misszióink - püspökévé választotta *Ottar M. Myrseth* általános helynök urat. A választás eredményének a *Scrantoni Unió* Nemzetközi Püspöki Konferenciája általi megerősítése után kerülhet sor az új főpásztor felszentelésére és beiktatására. Előreláthatólag a jövő év tavaszán veszi át az egyház vezetését *Roald* püspökünktől.

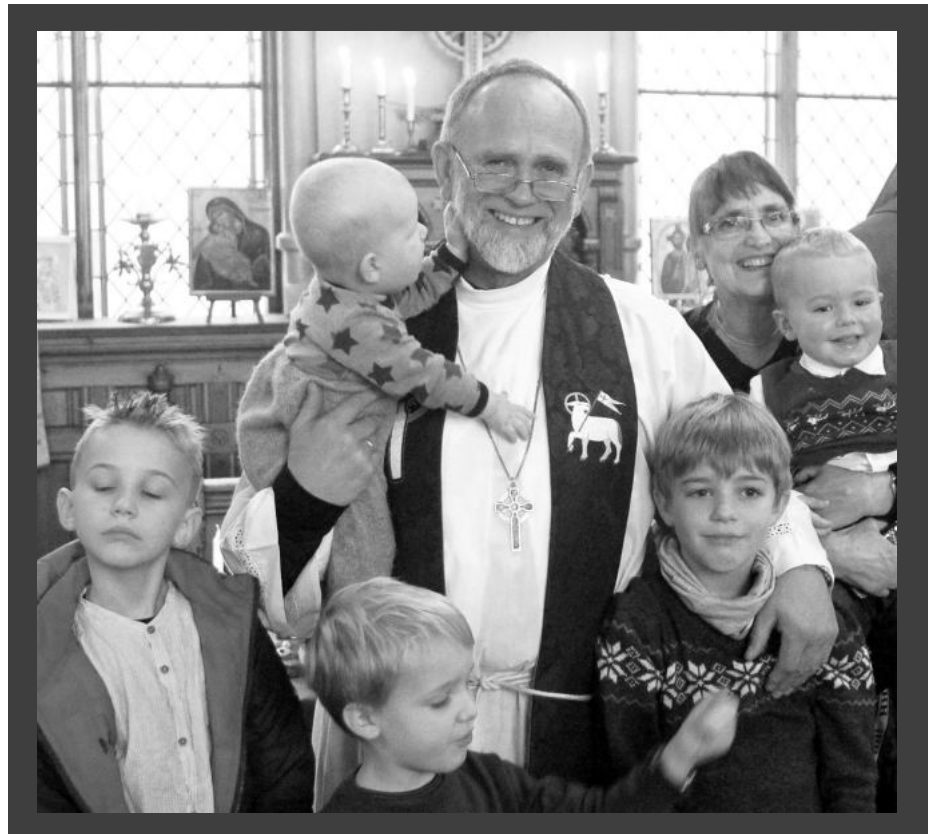
Ottar M. Myrseth 1951-ben született. Teológiai tanulmányait követően 1978-ban a *Norvég Egyház* (ez a norvég evangélikus egyház hivatalos neve) lelkészévé szentelték. Több mint 20 esztendei evangélikus lelkészi szolgálatát követően 2001-ben - lelkiismereti okokból - csatlakozott az *Északi Katolikus Egyházhoz*, ugyanebben az évben ókatolikus pappá szentelte *Thaddeus Peplowski*

püspök, a *PNCC* Buffalo-Pittsburghi Egyházmegyéjének elöljárója, az akkor még nem önálló *Északi Katolikus Egyház* protektora.

Ottar atya jelenleg az *ålesundi* (Nyugat-Norvégia) ókatolikus közösség lelki-

pásztora, a *Seljai Préposti Kerület* prépostja (esperese), az *Északi Katolikus Egyház* skandináv közösségeinek általános püspöki helynöke.

Isten áldását kérjük választott püspökünkre és szolgálatára.

Ottar atya feleségével és unokáival.

Elvesztett szeretteink

November az emlékezésé, Mindenszentek és Halottak napja időszaka, amikor szeretteinkre és azokra gondolunk, akik hitükben előttünk tértek meg a mennyei Atyához. Ilyenkor mindannyian hajlamosak vagyunk a befelé fordulásra, a szomorúságra, és korábbi veszteségeinkben szerzett sebeink is sokszor felszakadnak.

A hidegre forduló idő, a borongós napok mellett sokaknak terhet jelent az emlékezés, a fájdalmak, a be nem teljesített pillanatok, az el nem mondott szavak, az át nem adott ölelések felidézése, ilyenkor sokkal sajtóbban és elevenebben éljük meg elvesztett szeretteink hiányát.

Jézus azt tanította, hogy *„aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.”* (Jn 5,24)

Urunk a testi halált úgy jellemezte, mint egy küszöböt vagy ajtót, melyen ugyan

kényszerűen lépünk át, de diadalba, teljességbe, beteltségbe, az üdvösségbe érkezünk. Úgy is mondhatjuk, hogy a testi halál vezet minket át az igazi életbe.

A hétköznapi ember számára talán furcsának tűnik, de a szerzetesrendekben egy testvér halálát mindig a mennyei születésnapjaként ünneplik, és a gyász természetes, emberi érzésébe belevegyül a végső megérkezés és beteljesedés fölötti közös öröm.

Hitünk távlata ez a teljesség és Isten végtelensége. A hitetlen ember sorsa sok szenvedésen keresztül toroklik az értelmetlen megsemmisülés borzalmába, azonban a hívő keresztény

ember kegyelemben élt élete a feltámadás és az örök élet dicsőségébe vezet.

Veszteségeink és szeretteink hiánya közben emlékeztessük magunkat arra, hogy reményeink szerint ők már

Isten színelátásában osztoznak, és a végső boldogság részesei. Aki e világi életében találkozott és kapcsolatban maradt Istennel, az bízhat abban, hogy ezt a személyes és leg-

fontosabb kapcsolatot soha, még a halál után sem veszíti el. A megkeresztelt ember állandó találkozásban él Istennel, és a halál valójában csak eltávolít minden akadályt e találkozás tökéletessé válása elől. *„Higgy az Úr Jézusban és üdvözülni fogsz...”* (Csel 16,31)

Szent Ágoston Krisztus feltámadásáról

Feltámadásával és mennybe-
menetelével beteljesedett
Urunk, Jézus Krisztus meg-
dicsőülése. (...) Mert azért
támadt fel, hogy számunkra
a feltámadás példáját adja,
és azért ment fel a menny-
be, hogy minket fentről vé-
delmezzon. A mi Üdvözítőnk
Jézus Krisztus tehát az, aki
először a fán függött, aztán
helyet foglalt a mennyben.
Amikor a fán függött, kifi-
zette árunkat, amikor helyet
foglalt a mennyben, akkor
összegyűjti azokat, akiket
megvett magának. (...)

Am ha Őt nem ölték vol-
na meg, nem halt volna meg
a halál sem. A Sátánt a saját
győzelmi jelvényével győzte
le. Mert ujjongott a Sátán,
amikor az első embert félre-
vezetése után a halálba dön-
tötte. Az első embert meg-
tévesztve megölte, a végső
embert megölve viszont az
első veszítette el csapdájá-

ból. Győzelmet aratott te-
hát Urunk Jézus Krisztus,
amikor feltámadt és felment
a menny-
be, és be-
teljese-
dett, amit
hallottatok
a Jelené-
sek könyvé-
nek felol-
vasásakor.
*Győzött az
oroszlán
Júda tör-
zsből (Jel
5,5).*

Oroszlán
a neve an-
nak, akit Báránként öltek
meg, oroszlán az erő miatt,
Bárány az ártatlanság mi-
att, oroszlán, mert győzhe-
tetlen, Bárány, mert szelíd.
És Ő, a leölt Bárány halálá-
val győzött azon az oroszlá-
non, aki körbejárt, keres-
vén, kit nyeljen el. (...)

Ujjongott a Sátán, amikor
meghalt Krisztus, mégis ma-
gával Krisztus halálával lett

Hippói Szent Ágoston

vesztes a Sátán, mert úgy
kapta el, mint horgon a csa-
lit. A Sátán horga lett az Úr
keresztje, a csalétek, amely-
lyel megfogja, az az Úr halá-
la. És íme feltámadt Urunk,
Jézus Krisztus.

Sermo 263.

Babits Mihály: Eucharistia

Az Úr nem ment el, itt maradt.
Óbelőle táplálkozunk.
Óh különös, szent, nagy titok!
Az Istent esszük, mint az ős

törzsek borzongó lagzikon
ették-itták királyaik
húsát-vérét, hogy óriás
halott királyok ereje

szállna mellükbe - de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!
A mi királyunk eleven!
A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér.
Ereje több, ereje más:
ő óriásabb óriás!
ki két karjával általér

minden családot s törzseket.
Egyik karja az igazság,
másik karja a Szeretet...
Mit ér nekünk a Test, a Vér,

ha szellemében szellemünk
nem részes és úgy vesszük Őt
magunkhoz, mint ama vadak
a tetemet vagy totemet?

Áradj belénk hát, óh örök
igazság és szent szeretet!
Oldozd meg a bilincseket
amikkel törzs és vér leköt,

hogyan szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.

Örök élet

Jézus egész tanításának legfontosabb prédikációja *Isten országának* meghirdetése volt. Köznyelvi értelemben azt a *helyet* szokás ez alatt érteni, ahol Isten “tartózkodik”, és ahová halála után majd megtér az emberi lélek, illetve azt a valóságot, amelyben a hívő, a végidőkben, feltámadása után részesedhet. Szinonimája a *mennyország* kifejezés.

A görög újszövetségi szövegekben a *baszileia* főnevet találjuk, mely *királyságot*, *uralmat*, egész pontosan *királyi uralmat* jelent. Szent Márknál ez az „Isten királysága” (Mk 1,15), Szent Máténál a „mennyek országa” (Mt 3,2). Utóbbiban az *uranosz*, vagyis ég többes számú alakja áll. A keresztény *menny* kifejezés valójában annyit tesz, mint *egek*, ami nem egy helyet jelent, hanem az Istennel való viszony emberfelettségét, az emberi életformát messze fölülmúló jellegét.

Az örök élet kifejezésére a biblikus görög nyelv a *dzoé aionioszt* használja, melyben a *dzoé életet*, az *aion időszakot*, hosszú időt, mindent végtelenül megelőző és végtelenül meghaladó időiséget takar. Az arám-héber gondolkodásmód - a miénktől eltérően - tartalmi és nem fogalmi összefüggésű, és nem támogatja az elvont gondolkodást. A görög-római gondolkodásmód viszont elvont, filozofikus és időszemlélete - szemben a héberrel - line-

áris. Jézus arámi nyelvében az örök élet fogalma a *haje d'alma* (pl. Mk 10,17-ben). A *haja* pontos jelentése *élet*, de nem biológiai értelemben, hanem gyógyult, helyreállított, megújult, teljes életet takar. Az *alma világot* és *korszakot* jelent, de szintén nem idői vonatkozásban, hanem héber megfelelőjéhez, az *'olámhoz* hasonlóan meghatározhatatlan, behatárolhatatlan kort, generációt, korszakot. E tekintetben a görög *aion* nem fedi le pontosan az eredeti kifejezést. A liturgikusan megszokott “örökkön-örökké” vagy “midörökké” doxológia a görögben csupán végtelen időt jelöl: időtlen időig, ahogy a latin „per sæcula sæculorum” is.

A XX. századi teológiai kutatások alapján Isten uralma, királysága, Jézus arámi nyelvű megfogalmazásához híven nem egy majd a halál után kezdődő és örökké tartó időszakra vonatkozik, hanem egy az Ő eljöttével és tanításával megnyílt korszakot fed, melynek nem időbeni megvalósulása a fontos, hanem az a személyes viszony, amire Isten kegyelméből és a bűnbánat által a hívő juthat a mennyei Atyával, s ezáltal részesedhet e korszak teljesebb életében. Ennek végtelensége azzal függ össze, hogy erre a kegyelmi állapotra és életformára nincs hatásuk a világi és emberi folyamatoknak, akár jó, akár rossz sors jut a hívőnek.

A jó hír reménysége nem abban áll, hogy majd egyszer, valamikor az idők végeztén, evilági nyomorúságainkkal szemben maradéktalanul boldogok lehetünk; hanem, hogy egyedül a lelkiismeretünkön múlik, mikor és mennyire fogadjuk el Isten kegyelmét és ezáltal milyen mértékben leszünk tagjai és aktív részesei Isten mennyei királyságának. Ez a kapcsolat pedig kikezdzhetetlen, a testi halál után is megmarad, és Isten színelátásában teljeseedik majd be.

Széles Tamás

A hónap ünnepei

Mindenszentek
Főünnep, november 1.

Szent Imre herceg
Ünnep, november 5.

Szent Erzsébet
Ünnep, november 19.

Szent Erzsébet
Ünnep, November 30.

Alkalmaink

GYÖMRŐ

Szentmise minden vasárnap reggel 9 órakor, a Harmónia Idősek Falva Szivárvány házában kápolnájában.
Cím: 2230 Gyömrő, Pál Mihály u. 10.

BUDAPEST

Alkalmi szentmiséinkről érdeklődjön e-mailben.

SZOMBATHELY

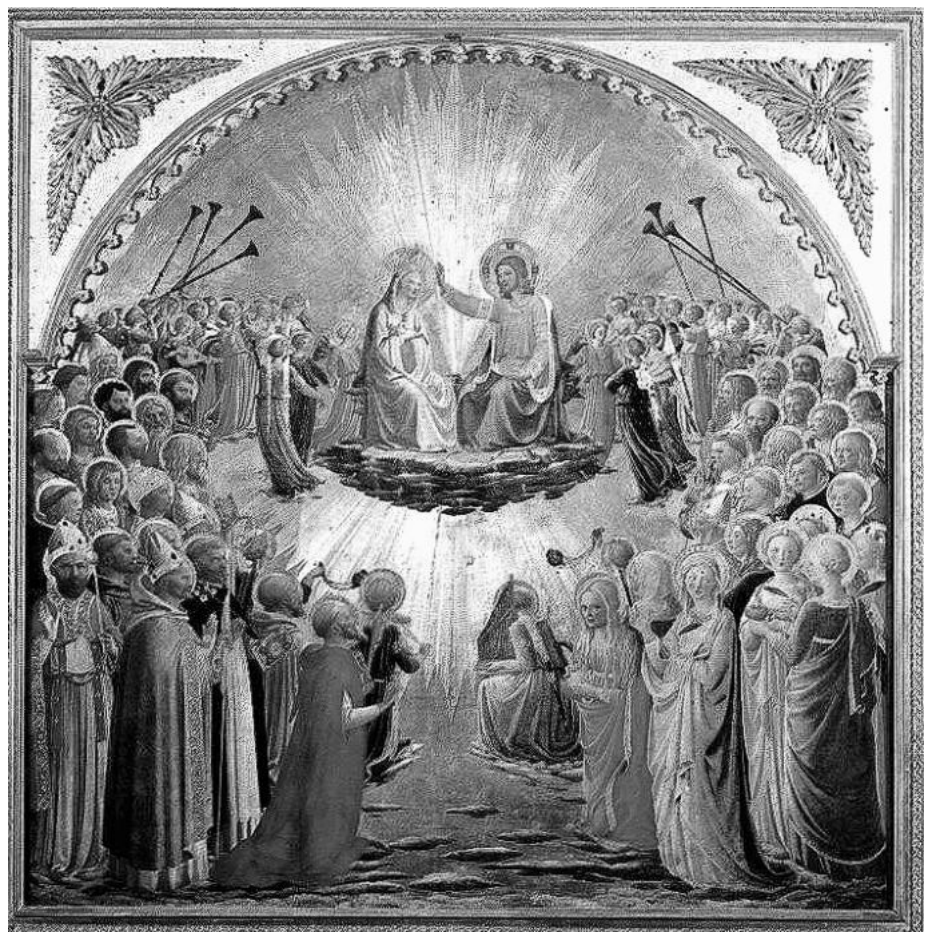
Alkalmi szentmiséinkről érdeklődjön e-mailben.

A hónap szentjei

Mindenszentek, vagyis az üdvözült lelkek ünnepe Keleten már Kr. u. 380-tól ünnepelték, mint a vértanúk ünnepe. Nyugaton Kr. u. 609-től ünnepeljük. III. Gergely pápa tette a „*Szent Szűznek, minden apostolnak, vértanúnak, hitvallónak és a földkerekségen elhunyt minden tökéletes, igaz embernek*” napjává.

Kr. u. 835-ben IV. Gergely pápa a mindenszentek ünnepe november 1-jére helyezte és egyetemes ünneppé tette.

E napon a megdicsőült Egyházat, az üdvözült lelkeket ünnepeljük, akik már osztoznak Isten színelátásában, és a mennyei Jeruzsálemben örökkön dicsőítik Istent, Jézus Krisztus által.

Kapcsolat

Magyarországi Ókatolikus Egyház

Szombathely

Kováts Péter

okatolikusok@gmail.com

www.okatolikus.weebly.com

Budapest, Gyömrő

Széles Tamás

okatolikus@gmail.com

www.okatolikus.hu

„Üdvöt hozó halál, mely nem az élet, hanem a halál végét jelenti. Üdvöz hozó a halál és nem szabad félni tőle, mely ha el is veszi az életet, de nem végleg. Elveszi, de csak egy időre, a maga idejében visszaadja, hogy azután időtlen időig tartson.”

Clairvaux-i Szent Bernát